

De hoge verwachtingen die theoretici koesterden ten aanzien van de kunst liet zich moeilijk rijmen met de realiteit van alledag. De voornaamste drijfveer van de kunstenaar diende de eer te zijn die hij met zijn kunst kon ontvangen. Geldelijk gewin mocht niet voorop staan, maar voor wie niet over eigen middelen beschikte was deze onbetaalde kunstliefde een onbereikbaar ideaal. Desalniettemin werd dat hardnekkig hooggehouden. In 1888 werd geld verdienen met kunst nog steeds geminacht door bijvoorbeeld de toen zeer vooruitstrevende Tachtiger Frederik van Eeden.

Mayken JONKMAN, Eva GEUDEKER e.a., *Mythen van het atelier. Werkplaats en schilderpraktijk van de negentiende-eeuwse Nederlandse kunstenaar*, Den Haag – Zwolle, Uitgeverij d'junge Hond/ RKD, 2010